

Arrest

nr. 94 685 van 9 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 27 juni 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 30 mei 2012

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DE COSTER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 oktober 2010 diende verzoeker een asielaanvraag in.

Op 10 januari 2012 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 14 mei 2012 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing werd op 30 mei 2012 aan verzoeker ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Uit artikel 9ter §1, 4^e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder de vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. het standaard medisch getuigschrift d.d. 07.06.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet en verduidelijkt in de uiteenzetting van het middel dat hij de schending beoogt van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht. Alsook dat hij van oordeel is dat er sprake is van machtsoverschrijding.

Hij licht het eerste middel toe als volgt:

“Schending van artikel 39/2 §2 Vw: De Raad doet uitspraak over het beroep wegens 'overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwenning van macht'.

Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat het standaard medisch getuigschrift d.d. 7 juni 2011 geen enkele uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte en verder aanhaalt dat geen enkel ander medisch getuigschrift werd voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift en op basis van deze summier motivatie concludeert dat de aanvraag van verzoeker onontvankelijk dient verklaard te worden bij gebrek aan één van de in artikel 9ter §1, vierde lid Vw vereiste medische elementen;

Terwijl uit het geheel van de vermeldingen op het standaard medisch getuigschrift wel degelijk de graad van ernst van de ziekte blijkt en bovendien ook andere medische getuigschriften werden gevoegd ter bevestiging van de graad van ernst.

Dat het standaard medisch getuigschrift d.d. 7 juni 2011, dat overigens inderdaad een standaard medisch attest is, (bijlage 2 bij het verzoek van 9 januari 2012 dat in haar geheel als bijlage 3 bij dit verzoekschrift wordt toegevoegd) onder meer vermeldt "tuberculose osseuse" (vrije vertaling: "bottuberculose") en dit meer uitgebreid beschrijft onder B) Diagnose. Onder D) waar de gevolgen en eventuele complicaties van het stopzetten van de behandeling worden beschreven staat onder meer vermeld "réciolve de la tuberculose", "destruction osseuse" en "compression nerveuse LsS1" (vrije vertaling: "herval van de tuberculose", "vernietiging van het bot" en "knelling van de zenuwen ter hoogte van wervels LsS1". Onder meer deze vermeldingen, in combinatie met de andere vermeldingen op het standaard medisch getuigschrift, tonen reeds genoegzaam aan dat de graad van ernst van de ziekte genoegzaam uit dit medisch getuigschrift af te leiden valt.

In een verklaring van dezelfde arts, Dr. K., d.d. 31 mei 2011 (bijlage 3 bij het verzoek van 9 januari 2012 dat in haar geheel als bijlage 3 bij dit verzoekschrift wordt toegevoegd) wordt vermeld "tuberculose osseuse sévère ayant nécessité une intervention chirurgicale le 15 mars et un suivi médical et chirurgical tous les mois pendant au moins un an avec surveillance par scannes (tous les deux mois) et prise de sang (tous les mois) pendant qu' il prend un traitement médicamenteux" (vrije vertaling: "ernstige bottuberculose die een chirurgische interventie noodzakelijk heeft gemaakt op 15 maart en een medische en chirurgische opvolging elke maand gedurende minstens één jaar met toezicht met scans (elke twee maand) en bloedafname (elke maand) tijdens het volgen van het behandeling met medicamenten").

Ook uit het verslag d.d. 17 maart 2011 van Dr. C. (en bijlage) (bijlage 4 bij het verzoek van 9 januari 2012 dat in haar geheel als bijlage 3 bij dit verzoekschrift wordt toegevoegd) blijkt wel degelijk de graad van ernst van de ziekte. In dit verslag wordt onder meer vermeld "Douleurs lombaires d'aggravation progressive depuis cinq mois et difficultés à la marche." (vrije vertaling: "Lendepijn met progressieve verslechtering sinds vijf maanden en moeilijkheden om te stappen.")

Dat de beoordeling van de graad van ernst volgens artikel 9ter Vw dient te gebeuren door een ambtenaar-geneesheer. Het komt de (gemachtigde van de) Dienst Vreemdelingenzaken niet toe om te oordelen dat de omschrijving van de graad van de ernst niet voldoende is.

Dat nergens uit artikel 9ter Vw blijkt, noch uit de vraagstelling van het standaard medisch attest wat een arts dan wel zou moeten invullen, opdat aanvaard zou worden dat de omschreven aard van de ernst van de ziekte wel zou voldoen.

Dat uit artikel 9ter, § 1, vierde lid en 9ter, § 3, 3° Vw en artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen niet kan worden afgeleid dat de inlichtingen in het standaardformulier de ernst van de ziekte niet mogen beschrijven onder een andere vraagstelling en evenmin wordt door deze bepalingen verboden dat verzoeker naast het standaard medisch formulier andere medische attesten mag toevoegen of de ziektes in de aanvraag bijkomend beschrijft.

Dat op grond van het geheel van de elementen, met name het standaard medisch getuigschrift d.d. 7 juni 2011, zoals bevestigd door de medische documenten die als bijlage worden toegevoegd bij het verzoek van 9 januari 2012 (dat in haar geheel als bijlage 3 bij dit verzoekschrift wordt toegevoegd), waar hierboven bij wijze van voorbeeld enkele passages uit worden geciteerd, genoegzaam blijkt dat er voldoende gedetailleerde informatie wordt gegeven over de graad van ernst van de ziekte om een ambtenaar-geneesheer in staat te stellen ten gronde te beoordelen of verzoeker lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling voor de ziekte is in het land van herkomst.

Dat overigens op het standaard medisch getuigschrift d.d. 7 juni 2011 duidelijk wordt vermeld dat "Avec l'accord du patient, le présent certificat médical peut être accompagné d'un rapport médical plus détaillé (loi du 22 août 2002 relative aux droits du patient (vrije vertaling: "Met de toestemming van de patiënt kan bij het onderhavige medische getuigschrift een meer gedetailleerd medisch verslag gevoegd worden (wet van 22 augustus 2002 betreffende de rechten van de patiënt)'), zodat kan worden aangenomen dat de medische documenten die als bijlage worden gevoegd bij het standaard medisch getuigschrift hier integraal deel van uitmaken.

Dat één en ander ook wordt bevestigd door enkele beslissingen van Uw Raad in dit verband die als bijlage 4 bij dit verzoekschrift worden toegevoegd (zie onder meer RvV-arrest nr. 67.937, 5 oktober 2011; RvV nr. 65.055, 25 juli 2011; RvV 67.781, 3 oktober 2011; RvV 72.866, 9 januari 2012; RvV 74.386, 31 januari 2012).

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken bijgevolg zijn bevoegdheid te buiten ging en minstens kennelijk onredelijk handelde. Dat de Dienst Vreemdelingenzaken zo ook het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht (zie in dat verband ook het tweede middel) heeft geschonden, dat zij steeds dient in acht te nemen bij het beoordelen van haar voorgelegde verzoeken."

Aangaande de opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het beroep omdat de verzoeker in zijn eerste middel de schending heeft ingeroepen van artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet, kan gesteld worden dat verweerder kan gevolgd worden in het standpunt dat in zoverre verzoeker een schending aanvoert van de in artikel 39/2, § 2 vermelde substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, hij dient te specificeren welke rechtsregels of rechtsbeginselen hij geschonden acht. Uit de lezing van het eerste middel blijkt dat verzoeker inderdaad, in dit middel, heeft verduidelijkt dat hij het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht geschonden acht, alsook dat hij van oordeel is dat er sprake is van machtsoverschrijding en bijgevolg de geschonden rechtsbeginselen heeft gespecificeerd. Uit de nota blijkt dat verweerder ook ingaat op deze door verzoeker geachte geschonden rechtsbeginselen, hetgeen aangeeft dat deze verduidelijkt zijn.

De exceptie van onontvankelijkheid wordt verworpen.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zich bij de beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

In casu is de toepasselijke wetsbepaling artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

“§1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§1/1(...)

§2 (...)

§3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1°(...);

2°(...);

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4°(...);

5°(...).

§4 (...)

§5 (...)

§6 (...)

§7 (...)

Uit artikel 9, § 3, 3° *juncto* artikel 9, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift op straffe van niet-ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet dat het standaard medisch getuigschrift overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt onder punt B. Diagnose een “gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt ingediend” gevraagd. Het gaat in dat model enkel over de “ernst van de aandoening”. Er is geen specifieke vraagstelling over de “graad van de ernst” voorzien. Daarom volstaat het dat de graad van de ernst uit het standaard medisch getuigschrift blijkt, ook al is het uit het antwoord op een andere vraagstelling dan in het genoemde punt B.

De Raad merkt te dezen op dat in zoverre de gemachtigde van de staatssecretaris de verwachting koestert dat verduidelijkt wordt in welk stadium of toestand de ziekte zich bevindt, het standaard

medisch getuigschrift waarvan de gemachtigde van de staatssecretaris verwacht dat het scrupuleus gevolgd wordt, deze verwachtingen niet verduidelijkt.

Het komt de Raad niet toe om te gaan beslissen of de aandoening gradaties van ernst kent en of er verschillende stadia in het ziektepatroon zijn. Dit komt enkel de ambtenaar-geneesheer toe en niet de ambtenaar-dossierbehandelaar, aangezien enkel de ambtenaar-geneesheer conform het gestelde in artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet een inhoudelijke beoordeling kan maken van de gegevens die vermeld worden op het medisch getuigschrift.

Verder blijkt dat het voornoemde model onder punt B Diagnose ook nog aangeeft dat het in het belang is van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv specialistisch verslag). Door de uitdrukkelijke verwijzing in het model standaard medisch getuigschrift naar stukken ter staving, dient de inhoud van de bijgevoegde verslagen geacht te worden deel uit te maken van de inhoud van het standaard medisch getuigschrift.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag het wettelijk vereiste standaard medisch getuigschrift heeft voorgelegd en dat de verschillende punten van dit formulier beantwoord werden. In dit standaard medisch getuigschrift, ondertekend door internist D.K. staat onder B/ DIAGNOSTIC: *“tuberculose osseuse (...) avec compression du nerf (...)”* Onder C/ Traitement actuel et date du début du traitement des affections mentionnées à la rubrique B: *(...) Chirurgie le 15/3/2011»* En onder D/Quelles seraient les conséquences et complication éventuelles d'un arrêt du traitement ? *« Récidive de la Tuberculose, destruction osseuse, compression nerveuse»*.

De Raad is van oordeel dat het kennelijk onredelijk is van verweerder om uit deze gegevens af te leiden dat de graad van de ernst niet is weergegeven.

Hoe dan ook, legde verzoeker op het moment van de aanvraag bij het medisch getuigschrift nog zeven bijlagen voor, waaronder verschillende bijlagen van specialisten, waarnaar in de aanvraag expliciet wordt verwezen. Ook in het verzoekschrift verwijst verzoeker naar enkele van deze bijlagen, m.n. het attest van dezelfde internist D.K., die ook het medisch getuigschrift heeft opgesteld, dat stelt dat: *“que Mr. H.R. né (...) est suivi dans notre hopital (sic) pour une tuberculose osseuse sévère ayant nécessité une intervention chirurgicale le 15/3 et un suivi médical + chirurgicale tous les mois (...)”* en het attest van dokter P. C. van het universitair ziekenhuis Saint-Pierre van 17 maart 2011, die het heeft over *“douleurs lombaires d'aggravation progressive depuis 5 mois et difficultés à la marche”*. In het attest van internist D.K. van 3 januari 2012, ook voorgelegd als bijlage bij de aanvraag, wordt ook gesteld over verzoeker: *“il ne peut rester debout plus de 30 minutes, ne peut porter des objets.”* In casu verwijst het woord “sévère” duidelijk naar de graad van de ernst en dit daargelaten de vraag of het noodzakelijk is om de graad van de ernst af te leiden uit een dergelijk woord en of de graad van de ernst niet kan afgeleid worden uit de beschrijving van de ziekte, de behandeling en de gevolgen van de ziekte.

Uit het geheel van het medisch getuigschrift en deze bijlagen blijkt dat de betrokken specialist internist expliciet van oordeel is dat de ziekte ernstig is en dat deze stukken een afdoende beschrijving omvatten van de graad van de ernst

De materiële motiveringsplicht is in de aangegeven mate geschonden.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied,

het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend en dertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU